

Serviciu Smerit

Pastor Paul Hamilton

Paharnicul - “ce El ne ajută să devenim...”

Neemia 1 & Plângerile lui Ieremia 3

Neemia 1:3

Acolo sunt aduse vești despre ce se mai întâmplă în țara natală a lui Neemia, rămășița aflată în țară se află în mare rușine și strâmtorare. Aceasta este țara natală a lui Neemia. El o numește locul mormintelor părinților săi. Aici zidurile Ierusalimului sunt dărâmate, iar porțile sunt arse de foc. Vreau să știți că atunci când aude aceste vești, lucrul acesta are un impact profund asupra duhului său.

Versetul 4

Frate, când a aflat veștile și cum stăteau lucrurile în țara lui, aceasta a avut un impact profund. Din când în când și noi primim anumite vești ce ne afectează inima. El spune că s-a așezat, și l-a cuprins plânsul. Neemia a plâns și a fost îndurerat până în zorii zilei. El este zdrobit de câteva zile și postește rugându-se Dumnezeului cerurilor.

Vreau să te gândești la viziunea și însărcinarea ce Dumnezeu vrea să ni le dea, și care sunt dincolo de zona noastră sigură, dincolo de cine și ce suntem noi. Poate dincolo și de talentele noastre.

Neemia este instruit să fie paharnicul împăratului. Însă aici Dumnezeu îl va chema la ceva atât de diferit de ceea ce avea de făcut el ca și servitor al regelui. Trebuie să fi foarte atent când faci lucrurile pe baza unei poveri, versetul 4 spune cât este de greu împovărat, iar în versetul 11, spune rugându-se, O Doamne.. “te

implor, să fie acum urechea ta atentă la rugăciunea servitorului tău... și la rugăciunea servitorilor tăi, care doresc să se teamă de numele tău;”

Apoi continuă să spună în capitolul 2 cum intră înaintea împăratului și cum nu a fost niciodată trist înaintea lui. El niciodată nu a mai avut un duh dărâmat înainte. Și niciodată nu a arătat nici un fel de tristețe.

Versetul 2

Frați și surori, când ne atinge ceva care mișcă profund lăuntru nostru, când ajungem în locul în care suntem atât de mișcați încât începem să plângem, să postim și să fim greu împovărați, iar lucrul acesta nu ne trece... Orice ar fi, și exteriorul nostru este afectat de asemenea deoarece și duhul nostru lăuntric este afectat. Din nou spun, suntem afectați. **Regele observă lucrul acesta în capitolul 2:2.**

El spune, aici este ceva ce-ți frământă inima. Este ceva în interiorul tău care te frământă și te chinuie. Regele spune că așa ceva nu am mai întâlnit. Apoi zice, nu poate fi decât o întristare a inimii.

Nu o putea ascunde.

Apoi spune că i-a fost foarte frică.

Nu a mai fost niciodată astfel în prezența regelui. El era un servitor al regelui. Și regele a observat acum.

Versetul 3

El devine transparent înaintea regelui și regele îi pune întrebări. Trebuie să înțelegeți, cel mai probabil că el nu stătea de vorbă prea mult cu regele, vorbea numai dacă i se cerea aceasta. Acum regele îl

întreabă de ce ești trist? Ce se petrece în inima ta? Este transparent și spune: “de ce să nu fie înfățișarea mea tristă, când cetatea, locul mormintelor părinților mei, șade risipită și porțile ei au fost mistuite de foc?”

Când aude cum stau lucrurile, regele este mișcat la rândul său.

Versetul 4

Neemia este împovărat, însă **observați gândul său în versetul 5, “să o construiesc.”**

Neemia are o viziune, începe în inima sa, el a fost profund mișcat în inima sa și acum își iese din normal, iese din rutina paharnicului regelui, și spune, vreau să merg “și să o construiesc!”

El are ceva ce îl împovărează. Aceasta este o viziune: “Este a ieși din normalitate și să devenim prin Dumnezeu ceva ce nu credeam că putem deveni.”

Nu putem reuși de unii singuri. Nu vorbesc despre a fi un păstor, misionar, sau evanghelist.

Vorbesc despre ceva ce Dumnezeu ți-a cerut ție și mi-a cerut mie să facem în timpul vieții noastre, lucru ce ne determină să pășim din normalitate, să pășim înainte, să pășim peste ceea ce suntem noi ca apoi Dumnezeu să ne ceară să facem ceva fiind în întregime dependenți de El pentru a-l împlini.

Când Dumnezeu ne dă ceva de făcut, este foarte obișnuit ca Dumnezeu să ne arate numai un pic din ceea ce El dorește să facem. Pentru că, dacă ne-ar fi arătat totul, cel mai probabil nu am face. Tot ceea ce Neemia gândește, este că trebuie să plece și să reconstruiască cetatea, că zidurile sunt dărâmate. **Acestea nu sunt ziduri**

obișnuite. **În timp ce studiam – se spunea că acest zid era înalt de 45 de metri, trebuia să-i țină pe uriașii acelor zile la distanță.**

Dumnezeu îi spune lui Neemia să meargă și să reconstruiască cetatea, însă Dumnezeu nu-i va face cunoscut tot ceea ce El va face. **Așadar el face ceva foarte bun. Observați versele 11-12, am câțiva bărbați cu mine... “nici nu am spus vreunui om ce pusese Dumnezeul meu în inima mea...”**

Începe cu chemarea sa, apoi devine o povară, a început să audă despre ea, și apoi să plângă pentru ea, începe cu întristare, începe cu postire, începe cu rugăciune, iar acum spune limpede: Dumnezeu mi-a pus pe inimă, este o viziune. Era o sarcină. Nici nu am spus omului ceea ce Dumnezeul meu mi-a pus în inimă să fac în Ierusalim: “Acum se gândește la construcție!!!!”

Într-un mod supranatural, Dumnezeu cerurilor pune acest lucru în inima sa. Nu putea să scape de aceasta, a ținut secret și a ținut pentru sine lucrul acesta. Până acum nu a spus nimănu.

Observați versetul 13, “și am văzut (accentuează aceasta) – El a privit, s-a uitat la sarcina sa, a privit realitatea. A văzut zidurile Ierusalimului care erau dărâmate.

Vă amintiți când a trecut Nebucadnețar pe acolo. Biblia ne spune că, “a ars palatul, a ars casa lui Dumnezeu, a ars casele mari, a dărâmat zidurile și a incendiat totul în cale.” Puteți vedea că acel loc era un dezastru total. Porțile au fost mistuite, și spune că nu a vorbit cu nimeni. Am mers și am privit toate acestea.

Versetele 14-15, observați versetul 15, “am urcat eu noaptea pe lângă pârâu și am văzut”... a făcut aceasta timp de 3 zile, spune că liderii nu știau unde merge și nici ce face, nici nu a spus nimic iudeilor. A plecat și s-a uitat la ea, totul era în inima lui. El a văzut

realitatea. **Rețineți, acesta era paharnicul regelui. El se avântă într-o situație în care nu s-a mai aflat niciodată. Dumnezeu îi acorda logistica necesară pentru atribuirea responsabilităților pentru reconstruirea zidurilor.**

Deschideți la Plângerile lui Ieremia 3:51

Ceea ce ochii văd, ne afectează inima. Când a auzit despre devastarea Ierusalimului, a avut un mare impact asupra lui, a plâns și a postit. S-a rugat și apoi înfățișarea sa a fost tristă, după care a jelit. S-a rugat Domnului cerând iertare pentru sine însuși apoi pentru popor. **În mijlocul tuturor acestora, Dumnezeu i-a pus povara pe inimă. Vedeți voi, el era paharnicul regelui, iar el trebuie să meargă la șeful său, regele. Regele a văzut că el era trist și că înfățișarea sa era afectată. El nu a mai fost astfel înainte. A înălțat o rugăciune și a realizat apoi că trebuie să fie transparent. Nu avea de unde să știe ce va avea regele de spus.**

Era servitorul regelui, cel a-i căror strămoși i-au distrus cetatea. **Așadar nu putea să știe ce are de spus regele. Iar regele a vorbit: care îți este cererea? Paharnicul răspunde zicând că dorește să plece să rezidească cetatea. Regele spune, de ce ai nevoie?**

Frați și surori, la ce școală mergi să te pregătești pentru aceasta? Dumnezeu ne poate da anumite viziuni și poate pune anumite sarcini peste noi pentru care spun, unde ai putea să te pregătești pentru ele?

Câți de aici știți ce este O.J.T.? În armată (în USA), așa se abreviază pregătirea la locul de muncă. Ce este pregătirea la locul de muncă?

Este ceva de genul: ei bine, nu am avut timpul, nici ocazia să merg să mă pregătesc, nu am avut cum să obțin licența de constructor, nu am avut șansa să mă pregătesc. Eu doar am primit această povară. Regele îi spune ce îți trebuie? Îmi trebuie lemn. Și mai am nevoie de

susținere. Neemia nu cunoștea nevoile. **Ce înțeleg eu despre Neemia, este că el nu a mai făcut niciodată o așa lucrare. El este dus captiv.** Aude despre această mare devastare.

Nu spun că nu ar trebui să te pregătești. Uneori însă, Dumnezeu ar putea să pună ceva pe umerii tăi, pentru care nu ai avut niciodată șansa să te pregătești, nu ai avut cum să fi gata pentru așa ceva.

El era paharnicul regelui și nu meșterul său constructor. Dumnezeu ar putea să te însărcineze cât timp ești aici în Canton. Ar putea fi ceva neobișnuit și a-i putea spune, nu sunt calificat.

Neemia nu a fost calificat. Aici avem ceva cu care Neemia a fost împovărat, aici este ceva pentru care Neemia s-a rugat. Este ceva de care nu se putea despărți. El a spus, “Dumnezeu mi-a pus pe inimă.”

Importanța tuturor acestora, nu a împărtășit-o nimănui. A plecat singur și s-a uitat. A privit realitatea situației. A privit și a lăsat ca ceea ce vede să-l afecteze chiar mai mult. Nu cunoștea măsura lucrării pe care Dumnezeu o avea pentru el. Era cu mult peste măsura construirii unui zid. Era o lucrare imensă.

Vreau să vedeți ce se întâmplă.

Uitați-vă în Neemia 5: conceptual este că uneori Dumnezeu îți atribuie anumite lucruri ce dorește să le îndeplinești pentru El.

Neemia 5:1

Ce se întâmplă, este că acolo sunt anumiți iudei, care înrobesc alți iudei. Clasa bogătanilor aduc în robie pe ceilalți care nu sunt avuți.

Versetul 5

Ei erau profitori. Deoarece aceștia din urmă nu puteau plăti, îi determinau pe frații lor să devină robi.

Versetul 6 – aici nu vorbim despre construirea cetății, în sensul literal. Aici este vorba despre aspectul social.

Citiți versetul 7 și observați (subliniază), “apoi el s-a consultat cu sine însuși..”

Nu a cerut sfatul nimănui, s-a sfătuit cu sine însuși. **Fraților și surorilor, eu cred că în Neemia sunt principii despre care potrivit legii știa că sunt greșite.** Dacă studiați Neemia, el umbla cu Dumnezeu. El știa CARTEA!

Versetul 7

El a spus că nu s-a sfătuit cu nobilii și nici cu oamenii de frunte, nu m-am sfătuit cu puterile evreiești ale timpului. M-am întreat pe mine însumi și din principiu am cunoscut răspunsul. Observați versetul 7 “voi stoarceți camătă...” Lucrul acesta era interzis cu strictețe. El a strâns împotriva lor o adunare mare, versetul 8.

Apoi pășește în față, versetul 9, vorbește nobililor și spune: “ce faceți voi nu este bine.” **El nu este decât paharnicul regelui. “El spune că ce faceți voi nu este drept!”**

Afirmație: el a fost împovărat din pricina distrugerii Ierusalimului, acum însă va merge mai departe și începe să influențeze societatea. Va înfrunța comitetul evreiesc. Uitați-vă ce spune în versetul 11.

Zice, ați furat de la oameni buni. Este contrar legii. Apoi spune trebuie să-i restaurăm.

Spuneți, păi ce-i așa important în asta?

Versetele 13 – 14, observați versetul 14, “mai mult, de când am fost rânduit să fiu guvernatorul lor în țara lui Iuda.”

Ia stați un pic, el a mers acolo să construiască, a mers acolo să repare cetatea și zidurile. Acum sarcina lui a fost extinsă de Dumnezeu și ce a pus pe inima lui astfel încât acum este guvernatorul țării. Acum va influența societatea. Acum va influența felul în care se vor trata unii pe ceilalți.

Acum va influența felul în care vor interacționa unii cu ceilalți. Va schimba felul în care interacționează cu Dumnezeu și principiile Lui, împreună cu felul în care societatea va fi condusă. El va avea un impact asupra acestora și pe lângă aceasta va face și curățenie.

Cu ceva timp în urmă, atunci când a auzit despre Ierusalim și zidurile sale dărâmate, despre cetate fiind arsă și starea jalnică în care se afla. Lucrurile acestea l-au întristat, a jelit, a postit și a plâns.

Frați și surori, nu cred că s-a gândit vreodată că într-o bună zi, el va ajunge guvernator peste această regiune și că va influența societatea să fie în rânduială cu Dumnezeu. Dumnezeu însă a avut acest plan pentru un paharnic.

Unde găsești tu școala de guvernatori? El este paharnic, este guvernator și nu este pregătit pentru aceasta.

Ce spun este că Dumnezeu poate pune pe inima noastră așa ceva când este timpul.

O.J.T încă merge!!!

Regele l-a întrebat pe Neemia pentru cât timp va fi plecat? Când ajunge acolo, el este chemat, apoi împovărat, apoi vede că ei nu îl urmează pe Dumnezeu, și nici regulile pe baza principiilor lui

Dumnezeu. Nu s-a sfătuit cu nobilii și nici cu iudeii. S-a sfătuit cu sine însuși. **Nu este încăpățănare, dar ce îi vei întreba pe nobili – ce ziceți domnilor, ar trebui să faceți voi lucrurile acestea? Ce spuneți, ar trebui să îi puneți pe frații voștri în sclavie? Neemia gândește, știi principiile, cunosc Scripturile, iar oamenii aceștia nu ar trebui să fie asupritori. Nu s-a consultat cu ei, a spus voi faceți exact ce nu trebuie! Asta-i greu de făcut atunci când nu ești decât un paharnic.**

Așadar în versetul 14, guvernatorul este numit și: Tirșata – Neemia va avea de înfruntat unele lucruri dificile.

Uitați-vă la Neemia 8: nu a fost pregătit pentru asta, dar a făcut pregătirea la locul de muncă.

Neem. 8:8

Aici îl avem pe Dumnezeu cu Ezra. Ezra nu apare decât în capitolul 7. El este preotul învățător. **Versetul 6, Ezra binecuvântează pe Domnul. Priviți versetul 9.** Neemia, Tirșata, adică guvernatorul, și Ezra, preotul învățător, cheamă poporul să citească clar Legea lui Dumnezeu pentru a le da o direcție și înțelegere. Ezra a făcut aceasta, iar Neemia a întărit aceasta.

Versetul 13, acum ei primesc Legea și află că nu fac o treabă bună în societate.

Uitați-vă în Neemia 9:38. Acum Neemia este Tirșata, guvernatorul. Dacă citiți cu atenție, el face ceva.

Neemia inițiază un legământ în care poporul intră cu Dumnezeu. Să asculte de legile Lui și să se supună regulilor Sale. Din pricina versetului 34.

El spune, să intrăm în legământ cu Dumnezeu și astfel să trăim cum trebuie. Așa cum El ne-a cerut să trăim. Așa cum El ne-a

poruncit. Apoi încep să enumere nume în Neemia 10, pe cei care au făcut legământ. **Neemia este primul pe listă, el conduce prin exemplu personal. El s-a trecut primul pe lista legământului.**

Să sărim înainte. Uitați-vă în Neemia 13:

Când a început a auzit ce se întâmpla. A plâns și a postit. Era peste el. S-a rugat pentru acel om, vorbim despre rege. A fost trist înaintea regelui. Regele a văzut că era o întristare a inimii. Biblia spune că s-a temut tare. Așa că s-a rugat Dumnezeului cerurilor și i-a explicat cum stăteau lucrurile. Regele l-a autorizat să plece. Însă el nu este decât un paharnic. Acum el se avântă spre ceva ce nu a mai fost niciodată. Următorul lucru ce-l aflăm este că el începe să aibe un impact imediat asupra societății. Devine guvernatorul regiunii, nu este pregătit pentru aceasta, dar Dumnezeu este Cel ce l-a implicat. Acum îndreaptă lucrurile în societate și îi aduce înapoi într-un legământ. Ce dorește Neemia este favoarea lui Dumnezeu! Așadar îi readuce sub reguli și porunci. El spune, haidem să facem un legământ, intervine preotul învățător, Ezra și acesta îi învață deslușit. Iar el spune, datorită acestor lucruri, haidem să intrăm într-un legământ cu Domnul astfel încât să fim ceea ce El vrea să fim.

Neemia 13:4 Tobia amonitul este un bărbat egoist și stricat, el era implicat în a-l împedica pe Neemia să construiască zidurile orașului. Neemia află că Eliab, preotul responsabil cu casa lui Dumnezeu, este aliatul lui Tobia.

Versetul 7

Acest amonit este în cămările curților casei Domnului. De ce este aceasta așa de important? **Uitați-vă în Neem. 13:1, 8-9.**

Idea este: Tobia era foarte influent în cetate, iar Neemia vine și spune că lucrurile trebuie să se prezinte altfel. Nu-mi pasă cu cine ești aliat. Tu nu vei fi în curțile casei Dumnezeului nostru.

Neemia face ordine și curățenie. Iese din normă un pic. Acum Neemia este cârmuitor.

Așadar pornește de la slujba de paharnic, apoi guvernator și de acolo ajunge conducător. Unde mergi la școală să te pregătești pentru așa ceva? Versetul 10, înțelege că leviților nu le-a fost dată partea cuvenită. Aceștia nu-i tratau drept pe leviți. Trebuiau să revină la îndatoririle lor și trebuiau să fie plătiți.

Versetul 11.

Deoarece acei cântăreți nu au fost plătiți, ei au trebuit să plece pe câmp pentru a-și asigura existența. **Versetul 11, Neemia le spune, voi întoarceți-vă la slujba voastră, ne vom ocupa de cântăreți ca să revină la a cânta. Vom face ordine aici și pentru că preoții nu se ocupă de aceasta, o voi face eu.**

Unde te pregătești pentru aceasta?

În versetul 15, ziua de sabbat este profanată.

Versetul 23, rețineți amoniții și moabiții nu aveau ce căuta în adunare, ei se căsătoreau cu fiicele din Asdod. Asdod avea și se închina la dumnezei falși.

Versetul 24

El le-a spus că din punct de vedere cultural, noi nu ne ținem de cultura noastră. Le-a spus, suntem iudei și ne pierdem propria identitate culturală. **Dumnezeu a intenționat pentru copiii iudei să fie crescuți iudei. Versetul 25 – uitați-vă la ce a făcut Neemia. El nu a dat dovadă de tact, dar era sătul de ce se întâmpla. Versetul 26 – El își cunoaște Scriptura.**

Le spune, nu s-a căsătorit Solomon cu femei neevlavioase, și nu a permis el să fie construite case pentru dumnezeii lor falși? Datorit

acestui lucru, întreaga noastră națiune a fost coruptă. El a construit Mt. Coruptiei.

Versetul 26

Neemia a spus că aceste femei vă determină să vă îndepărtați de la practicile în care Dumnezeu vrea să fiți implicați, versetele 27-28.

Versetele 29-30

Frați și surori, nu cred că la început când era paharnic, Neemia ar fi gândit, Țtrebuie să curăț societatea, îi voi curăța de tot ce fac greșit.” Eu cred că el se gândea ceva de genul: trebuie să merg și să reconstruiesc. Și în felul acesta, progresiv a început să influențeze societatea. **Curăță Templul și curăță și societatea.**

El a spus, suntem aproape de ce a făcut Solomon.

Umiliința Extinsă

Romani 8 & Gal. 5

Pastor Paul Hamilton

Vreau să predic despre un subiect care nu este popular, dar este un subiect foarte necesar.

Romani 8:7, “Pentru că mintea carnală... Dacă ești nou în ale Bibliei, proaspăt salvat, afli că avem o natură veche care nu îl urmează pe Dumnezeu, și mai afli că avem o natură nouă care este dispusă să îl urmeze pe Dumnezeu. Avem mintea veche... **Aici spune că mintea carnală este dușmănie împotriva lui Dumnezeu – aceasta este mintea veche. Acesta este omul carnal, înainte de a fi**

salvat. Este dușmanul lui Dumnezeu. **Observați, “minte carnală nu se supune... nici nu se poate supune legii lui Dumnezeu. Spune, “nici nu poate fi supusă.”** Așadar nu se supune legii și nici nu poate fi. Este o parte din mine și este o parte din tine care nu vrea să se supună regulilor lui Dumnezeu. **Observați, nu se supune legii lui Dumnezeu și nici nu poate fi supusă.**

Așadar frați și surori, este ceva în mine care este imposibil. Este imposibil pentru acel ceva sau acel cineva din mine, să se supună lui Dumnezeu, să umble cu Dumnezeu sau să-l dorească pe Dumnezeu. Dacă nu sunt atent frate, mintea carnală preia controlul și nici măcar nu va dori să citească Biblia, nu ar vrea să meargă nici la adunare, nu vrea nici să fie printre creștini și nici nu vrea să se roage. **Pot spune că este imposibil să o antrenez să facă astfel. Pentru că nu se supune legii lui Dumnezeu și nici nu poate fi supusă.**

Uitați-vă în Gal. 5:17, Pentru carne... Mintea carnală, omul natural, natura veche și carnea sunt termeni ce descriu același lucru. **Spune, “Căci carnea pofteste împotriva Duhului, și Duhul împotriva cărnii...”** Avem mintea carnală și mintea nouă, cea din urmă urmează Duhul și de aceea cele două nu se înțeleg. Duhul Sfânt este împotriva cărnii. **Frate, acestea se luptă între ele. Duhul și natura veche/carnea, sunt într-un conflict constant ca să faci sau să nu faci anumite lucruri.**

Reține: “Mândria împuternicește sau încurajează o minte carnală.” Mândria încurajează mintea carnală... Fiindcă în Noul Testament scrie: “El se împotrivesc celor mândri, dar dă har celui umil.”

Dacă înțeleg corect, mândria este mintea carnală, și mândria este natura veche, mândria este omul natural, și mândria este carnea. Pe partea cealaltă, Dumnezeu dă har celor umili.

Eu cred că natura noastră cea nouă este mai umilă. Natura noastră nouă este mai supusă lui Dumnezeu, natura noastră nouă poate fi învățată, în timp ce natura noastră veche vrea să-i învețe pe toți toate cele, ea însăși nu este un elev prea bun.

Este o diferență între Vechi și Nou.

Mândria încurajează sau împuternicește omul carnal, pe cel care este în dușmănie cu Dumnezeu. Astfel încât Dumnezeu lucrează cu noi să se asigure că mândria este sub control. Este un program de umilire în care cei mai mulți dintre noi suntem înscriși. Unii nu știu aceasta. Alții nu au recunoscut că ce se întâmplă în viața noastră face parte din programul de umilire.

Ce vrei să spui cu programul de umilire?

Uneori Dumnezeu permite anumite lucruri în viața noastră pentru a ne umili apoi le permite să rămână acolo ca și parte din programul de control al mândriei.

Vrea să vedeți o parte din programele de umilire din care faceți parte. Ce vrei să zici? Dumnezeu croitorul, croiește un program de umilire pentru oamenii pe care vrea să îi folosească. Dacă zici Doamne folosește-mă! El va croi un program personalizat pe măsura ta.

Necazul este că cei mai mulți oameni nu-l îmbrățișează. Trebuie să-l îmbrățișezi și să spui că este bun pentru tine, în felul acesta îți schimbă întreaga gândire cu privire la el. Așadar, trebuie să fim atenți cu privire la mândria din noi.

Mândria ne face egoiști. Avem tendința de a ne auto-intitula. Ce zici frate? **Adică ne place să ne atribuim anumite titluri care să ne acorde proeminența pentru a-i determina pe oameni să ne admire.**

Adonia a vrut să fie rege și s-a înălțat pe sine din cauza acestei dorințe.

Mândria stârnește furia și temperamentul. Oamenii furioși sunt oameni plini de mândrie. Biblia spune, “Numai prin mândrie vin certurile.” Dumnezeu vrea să înfrânăm aceasta și să controlăm temperamentul, să-l aducem sub stăpânire, sub stăpânirea umilinței.

Așadar Dumnezeu ne înscrie în programul de umilire și uneori permite anumitor lucruri să intre în viața noastră. El vrea ca pofta, dorințele și lăcomia, adică aceste lucruri pe care natura veche le dorește, să intre sub programul umilirii ca ele să fie reduse pe cât posibil sub aripa umilinței.

Duhul va lupta contra cărnii, iar carnea împotriva duhului. Sunt potrivnice unul altuia. Programul de umilire are abilitatea de a doborî încăpățânarea și impresiile.

Uitați-vă în 2 Cor. 12: Uneori sunt în așteptare și rămân alături de noi.

2 Cor. 12:2, “Cunosc un bărbat în Cristos, acum paisprezece ani...” Pavel vorbea despre sine. Bărbatul pe care el îl știa în Cristos, era el însuși. Observați, acum 14 ani Dumnezeu a permis ceva în viața sa prin care Dumnezeu i-a revelat ceva numai lui, Dumnezeu i-a dat o cantitate uimitoare de înțelepciune, l-a înălțat și l-a lăsat să intre. Dumnezeu a luat ceva ce a fost tăinuit și i-a revelat lui.

Versetul 4, “Cum a fost răpit în paradis?...” Ce a făcut Pavel? A auzit cuvinte de nerostit, care nu sunt legiuit omului să le vorbească. Ce vrei să spui? Dumnezeu i-a dat ceva special lui Pavel. Dumnezeu i-a revelat o înțelepciune deosebită. Dumnezeu i-a permis să vadă anumite lucruri din viitor. Dumnezeu i-a dat o

viziune. Dumnezeu l-a înălțat, Dumnezeu l-a promovat, Dumnezeu la ridicat.

Frate, când Dumnezeu ne face mai influenți, și ne dă mai multă putere, ori face ca lucrurile să meargă în favoarea noastră, este rezonabil pentru Dumnezeu și este drept din partea Lui, și corect să ne includă în programul de umilire. Dumnezeu înscrie pe cineva în programul de umilire chiar acum.

Doamne vreau să dau mai mult, Doamne vreau să fac mai mult, Doamne vreau binecuvântarea ta peste mine. Dumnezeu spune, pot face toate acestea, doresc însă să primești acest program pentru binele tău. Este programul de umilire ca inima ta să nu se înalțe spre distrugere. **Ca să nu crezi cumva că tu ai făcut acestea și să încetezi să-mi aduci laude.**

2 Cor. 12:4

El spune 14 ani am văzut un om, iar Dumnezeu a permis ca el să fie dus în paradis să vadă și să înțeleagă anumite lucruri. **Uitați-vă la ce spune Pavel în versetul 7 - “ca nu cumva să fiu înălțat peste măsură (programul lui Dumnezeu de umilire)... prin abundența revelațiilor...”** Prin toate lucrurile pe care Dumnezeu mi le-a arătat. Prin ceea ce Dumnezeu mi-a revelat. Prin influența pe care o am acum. Ușa deschisă, privilegiul, oportunitatea în care El mi-a permis să intru. **Mi-a fost dat un ghimpe în carne, mesagerul lui satan. Ce să facă? Să mă bată... să mă lovească, să mă țină jos, să nu mă înalțe. “Să nu fiu înălțat peste măsură.”**

Care era programul umilirii?

Versetul 9 - “cu cea mai mare plăcere mă voi lăuda mai degrabă în neputințele mele,” observați neputințe, numărul plural. Pavel a fost bătut destul de bine. A primit lovituri, a fost bătut cu mai multe instrumente de inducere a durerii și a trecut prin multe care i-

au cicatrizat trupul. I-au fost date neputințe. **O neputință este o boală, un defect sau un handicap, este un neajuns al trupului.**

Dumnezeu i-a dat ceva lui Pavel care l-a făcut mai slab. Această slăbiciune era de așa natură încât puterea lui Dumnezeu să poată rămâne peste el. Slăbiciunea este un neajuns personal. Slăbiciunea este neajutorare. 1 Samuel 10:21. Acest program de umilire este numit slăbiciuni, reproșuri, persecuții, sau neajunsuri, o strâmtorare. Toate acestea erau parte din lucrurile prin care Dumnezeu a permis ca el să treacă. I-a fost dat acest ghimpe în carne, această slăbiciune, această boală sau defect. El a privit aceasta și a spus, este necesar, ca să nu mă înalț peste măsură.

Uneori când Dumnezeu ne oferă o influența mai mare, El ne înalță. Determină ceva miraculos să se întâmple în viața noastră. Face ceva într-un mod supranatural. Este corect din partea lui, Dumnezeu este îndreptățit să ne aducă la cunoștință că avem nevoie de ceva care să ne controleze mândria, să o gverneze, se se asigure că mândria nu-și croiește loc în noi. Să nu credem cumva că noi am făcut acel lucru minunat, sau cât de măreți suntem noi. **Vezi tu, dacă începem să umblăm în vechea natură, atunci El va trebui să ni se împotrivescă.**

Singurul viitor planificat de Dumnezeu pentru vechea natură este – **crucificarea.** Vechea natură trebuie să moară zilnic. Singurele planuri pe care Dumnezeu le are cu vechea natură este ca aceasta să descrescă. **De aceea Dumnezeu ne face părtași programului personalizat de umilire.**

Dumnezeu nu ne trece prin programul de umilință pentru a ne pedepsi. **Trecând pe acolo, vom avea parte de vremuri în care vechea noastră natură va fi disciplinată. Uneori face aceasta pentru că ne curățește, deoarece dorește mai mult de la noi.**

Așadar aici îl înalță pe Pavel și îi permite să vadă lucruri de nedescris, lucruri despre care Pavel spune că nimeni nu ar trebui să le vorbească.

Apoi Dumnezeu îi spune, Pavel, trebuie să îți dau ceva. Este ceva special pentru tine: este numit un ghimpe. Acest neajuns te va ține în locul în care Eu doresc să fi. Pavel spune că îl aveam acum 14 ani. De fapt Pavel l-a avut de peste 14 ani.

Gândiți-vă la aceasta:

- **Iacob** are să fie numit Israel. Iacob este născut în aceeași perioadă cu Esau. Iacob la vârsta de 40 de ani se căsătorește cu două femei. Merge în Liban unde stă 21 de ani. Așadar, acum este undeva pe la șaiszeci și ceva de ani. Probabil, Iacob la 65 de ani intră în contact cu Dumnezeu și Dumnezeu are o întrunire numai cu Iacob. Și Iacob probabil de la șaiszeci și ceva de ani a umblat șchiop pentru restul vieții. **Pentru că Dumnezeu îi afectează un mușchi ce nu-și va mai reveni, iar șoldul său va fi dizlocat constant pentru următorii 80 de ani din viață. Așadar pentru 80 de ani din viața sa, el a mers șchiop pentru a-i aminti că el și Dumnezeu au avut o întâlnire într-o seară. Dumnezeu nu numai că i-a schimbat mersul, dar i-a schimbat și numele.** Probabil că oamenii spuneau: Iacob, cum se face că șchiopătezi? Dumnezeu te-a făcut șchiop? Vorbești serios? Am avut o întâlnire bună. Ce vrei să spui cu, am avut o întâlnire bună? În acea seară, El mi-a schimbat viața. Mi-a schimbat și numele... Mi-a dat ceva care să mă umilească. Face parte din programul de umilire. Sunt așa de 80 de ani. Nu vrei să te operezi Iacob? Nu ai cum. Nu poți înlocui șoldul. Dumnezeu îți dă ceva ce doctorii nu au cum repara.

- Iosif la 17 ani. Ai fost aruncat într-o groapă. Cum te-a făcut să te simți? Ai plâns cu un duh zdrobit. Nu pot să cred că frații mei mi-au făcut așa ceva. Apoi m-au vândut. Am mers pe jos în lanțuri și cătușe. Am ajuns în casa lui Potifera în adolescența mea. I-am servit acestui om, soția lui a încercat să mă seducă și apoi a mințit cu privire la mine. Când aveam peste 20 de ani am ajuns în închisoare. Pe nedrept am stat acolo până am făcut 30 de ani. Ce ai făcut acolo? Am slujit. Condițiile erau goaznice, murdar și infect. Care a fost rostul tuturor acestora? Să mă pregătească să fac ceva pentru Dumnezeu. Într-o bună zi, când aveam 30 de ani, m-au scos din temniță, mă schimbă de hainele de deținut, mă bărbieresc, mă tund, și mă duc înaintea lui Faraon. De la 30 la 110 ani, a servit lui Dumnezeu. Care a fost scopul întregului program? Programul de reducere. Pregătirea lui pentru viitor. Ce a mai avut el? Preocuparea și emoțiile ce-l frământau cu privire la tatăl său. Programele nu sunt provocatoare numai din punct de vedere fizic, dar și emoțional.
- În cartea Iov, nu ne sunt prezentate perioade de timp. Ei bine, cât timp au mers lucrurile astfel? Când s-a întâmplat acest lucru? Iov a fost într-un program emoțional de umilire și de asemenea într-unul fizic... el a avut ulcere. Încercările emoționale ne micșorează.
- Lui Moise i-a mers bine în primii 40 de ani, apoi a ales să nu mai ia parte la aceasta și pentru 40 de ani a locuit în pustie având grijă de oi. Dumnezeu i-a făcut ceva acolo în acei 40 de ani. Pentru următorii 40 de ani, el avea să fie înălțat ca și conducător în Israel. Ideea este că poți să te uiți la oricine în Biblie, undeva pe parcursul vieții lor Dumnezeu i-a binecuvântat prin programul umilinței.

Experiențe ale Programului Umilinței:

1. Cariera în Fotbal American
2. Dați afară din biserică plantată de noi – Dumnezeu a lucrat la furia și temperamentul meu.
3. Hotarele Umilinței – acestea sunt lucruri ce-mi amintesc cine sunt eu și cine este Dumnezeu
4. Deprimare

Unii dintre noi avem mândria în hibernare, iar alții o avem activă.

Cum stăm cu programul umilinței?

Uitați-vă în Luca 14 & II Tim. 1

Luca 14:11

- **Umlința nu înseamnă că te ponegrești de unul singur, nu te condamni singur până ajungi în punctul pasivității, inactivității sau ineficienței. Umilința nu este o atitudine - “eu nu pot face.” Umilința nu distruge încrederea sau să te împiedice în viață prin a te ascunde în frică.**

2Tim. 1:7

Cum să rămâi în programul de umilire?

1. **Persoana umilă se compară cu Cristos.** Realizează starea de păcat și stricăciunea sa. Își înțelege limitele.

2 Cor. 3:5

2. **Persoana umilă se dedică să-L servească pe Cristos și realizează zilnic că depinde de El.**

Rom. 12:3

Ilustrație:

Un profesor de seminar respectat, reflecta la prima sa oportunitate de a predica. Era tânăr, mândru, auto-încrezător și sigur că mesajul său va impresiona biserica dovedind cât de deștept este el. A urcat plin de fală la amvon să predice. După câteva minute de strădanie, brusc a realizat că a predica este mai dificil decât pare a fi. Omul acesta încurca lucrurile serios, era vai și amar, iar el știa cât este de jalnic. După ce a mai bolborosit el câteva gânduri incoerente în fața bisericii, a mers și s-a așezat în descurajare, înfrângere și disperare. S-a simțit un dezastru și un eșec total. La sfârșitul serviciului, un frate mai în vârstă a mers la el, i-a strâns mâna, și l-a sfătuit prietenește zicând: „Tinere, dacă urcai la amvon așa cum te-ai coborât, ai fi putut coborî cum ai urcat!” Dragii mei, Dumnezeu are felul lui de a ne trânti la pământ când ni se urcă la cap că am fi noi cineva.

- 3. Ne umilim pe noi înșine prin a-l căuta pe Domnul în viața noastră Ier.29:13**